

[Valbak.]

verne op i delemner. På den måde får man så udskilt opgaver, som enten er taget op, eller som ikke egner sig for udvalgsarbejde.

Tilbage bliver så en række emner, som det kan vise sig ønskeligt at få behandlet i et særligt udvalg. Det er muligt, at ministerens model for en fremgangsmåde efter overvejelse vil vise sig at være den, der giver mest, men en del taler også for en anden fremgangsmåde. Hvis vi her i tinget havde et høringssystem i retning af det, flere medlemmer har foreslået, ville netop høringer af sagkyndige kunne hjælpe et folketingsudvalg til klaring af, hvordan vi bedst griber en undersøgelse eller mange undersøgelser af lægevæsenet an.

Vi kan rent ud sagt ikke klare disse ting af på denne side højsommeren. Jeg foreslår derfor, at vi går i tænkeboks i nogen tid for nu at overveje, på hvilken måde opgaven bedst gribes an.

Gert Petersen: Mit partis ordfører i slige sager, hr. Kurt Brauer, er forhindret i at være til stede på grund af udvalgsarbejde, men jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til det forslag, som er fremsat af hr. Kjeld Olesen m. fl.

Jeg synes, der ligger en rigtig tendens i det; det er meget fornuftigt og meget klogt på nuværende tidspunkt at prøve på at danne sig et samlet billede af situationen, som den er på dette område. Jeg må sige, jeg forstod ikke rigtig hr. Valbak; jeg synes, der var mange udmærkede betragtninger i det, han kom med, men jeg forstod ikke indvendingen mod, at man har et udvalg, der ligesom prøver at samle tingene, og hr. Valbaks stærke lyst til at få opgaven splittet op. Sagen er jo netop, at det hele er temmelig uoverskueligt, at der er en lang række specialundersøgelser, der er en lang række specialfelter, og hvis man ikke prøver på at samle hovedindtrykket og skaffe sig et samlet billede af, hvad der sker, så risikerer man forvridninger i de udviklinger, som foregår; man risikerer manglende korrespondens imellem de forskellige områder.

Derfor synes jeg, der er noget rigtigt i forslaget, selv om det naturligvis også er sandt, at det er en meget stor mundfuld, der her skal gæbes over. Det kommer

dog an på, hvordan man foretrækker at tilrettelægge arbejdet, og dér må man jo indtil videre vente og høre nærmere på, hvad hr. Kjeld Olesen har at sige, når han får ordet og uddyber den debat, som vi fører i øjeblikket.

Jeg synes, det er rigtigt at starte et sådant arbejde nu, fordi der på området ligger en lang række store problemer, som hænger sammen med selve samfundsudviklingen, og som jo helt åbenbart hober sig op.

For at starte med det mest banale og småtskårne: der er et problem som hele sygehusbyggeriet, hvordan man får det indpasset i den generelle økonomiske prioritering — og ikke bare sygehusbyggeriet, men alle de øvrige udgifter til sundhedsvæsenet; vi har jo set adskillige eksempler fra den sidste tid på, hvordan sådanne udgifter simpelt hen løber løbsk, hvordan overblikket svigter, sådan at man pludselig står med langt, langt større udgiftsposter, end man havde forestillet sig — og så tales der om skandaler osv., og det er ikke rart for nogen af parterne, hverken for de direkte implicerede eller for folkestyret i almindelighed.

Der er også et problem som det voksende medicinforbrug, som der peges på i forslaget, det voksende medicinforbrug, som utvivlsomt må hænge sammen med udviklingstendenser i vort samfund. Det moderne kapitalistiske industrisamfund, mere og mere stresset, med mere og mere tempo, med stadig voldsommere belastning af de enkelte mennesker, afspejles i voksende medicinforbrug, og selv om jeg så sandelig mener, at man skal og må nærme sig det problem også fra en lang række andre samfundsmæssige synsvinkler end blot spørgsmålet om det rent medicinske, så må man også have det medicinske med ind i billedet. Det fører igen over på hele problematikken om socialmedicinen, altså om sundhedsvæsenet, opfattet som en social faktor, man kan også sige det sociale helhedsbillede anskuet ud fra sundhedssynspunkter, forholdet mellem den forebyggende sundhedspolitik og helbredelsen osv. Alle disse problemer er rykket ind i bevidstheden; også i offentlighedens bevidsthed, og med rette, på en helt anden måde, end det tidligere var tilfældet.

Endelig endnu et problem, jeg gerne ville